

DNES

ČTVRTEK 2. DUBNA 2009

**Wim Wenders
na Febiofestu**

čtete
na straně
A3

**Normal
v kinech**

na straně

A3

Obamova návštěva se blíží

Americký prezident Barack Obama v úterý zahájil evropský summit států G20. O víkendu přijíždí do Prahy.

Praha - Možná za to mohla Obamova přítomnost, možná státníci G20 věděli, že není jiná cesta: nejvyspělejší státy světa se včera v Londýně na poslední chvíli dohodly, že krizi budou potírat společně. Dlouho však jednání hrozilo krach, který by krizi ještě prohloubil.

Už před samotným summitem nastaly problémy. Navrhovaný text závěrečného prohlášení se údajně nelíbil Francii a Německu. „Od summitu čekám konkrétní výsledky a ne jen kompromisy. Současná podoba však žádné nenabízí,“ prohlásil francouzský prezident Nicolas Sarkozy. Dokonce pohrozil, že pokud schůzka s Obamou nebude probíhat podle jeho představ, předčasně z ní odejde.

Problémy pokračují v londýnských ulicích, kde summit provází bouřlivé demonstrace. Již v pondělí se sešly tisíce demonstrantů v rámci protestu s názvem Den finančních bláznů. V ulicích nyní hlídají pět tisíc policistů, kteří zatím pozatýkali přes šedesát demonstrantů, jeden dokonce včera při potyčce zemřel.

Ve středu se Obama setkal s britským premiérem Gordonem Brownem a na společné tiskové konferenci slíbil, že udělá vše

OBAMA ZPÁTKY V EVROPE. Na snímku při loňské návštěvě Berlína.

FOTO: ARCHIV

pro zvrácení ekonomické krize a podpoření růstu. Řekl, že státy G20 by měly odmítnout protekcionismus a podpořit rozvojové ekonomiky. Brown pak zdůraznil, že záleží na tom, jak rychle se bude celá situace řešit. Podle obou státníků musí svět pomoci

také nejchudším zemím, které jsou krizí nejvíce postiženy. Brown na závěr uvedl, že nejdůležitější je důvěra ve vlastní budoucnost.

Obama se později setkal s ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem. Shodli se na uza-

vření nové smlouvy o snížení počtu jaderných hlavic pod úroveň, která byla dohodnuta v roce 2002 ve smlouvě START, jejíž platnost vyprší koncem roku. Dále prohlásili, že nepřítelství obou zemí je pryč. Přestože mezi nimi přetrvávají neshody ohledně případ-

ného umístění amerického obranného štítu v ČR a Polsku, chtějí společně kontrolovat počet jaderných zbraní ve světě. Večer pak Obama navštívil královnu Alžbětu II. a povečeřel se světovými státníky.

Jak to bude vypadat v Praze

Konečná podoba programu Obamovy návštěvy v Praze zatím není jasná. Na letišti by ho měl v sobotu odpoledne přivítat prezident Václav Klaus a odcházející premiér Mirek Topolánek. Oficiální program na zbytek dne už Obama neplánuje. Pravděpodobně přenocuje v hotelu Hilton, který předem přijal všechna bezpečnostní opatření. V neděli v osm hodin proběhne jednání obou prezidentů i premiéra na Pražském hradě. Odtud se Obama přesune na Hradčanské náměstí, kde pronese proslov o jaderném odzbrojení, který by měl trvat přibližně čtyřicet pět minut. Jde o vůbec první veřejný Obamův projev v Evropě. Kolem poledne pak bude v Kongresovém centru pokračovat samotný summit. Následovat by mělo ještě formální setkání Obamy s Václavem Havlem, odkud už americký prezident odjede přímo na letiště.

Praha již dnes přijímá ta nejprísnejší bezpečnostní opatření. Návštěvníky Obamova proslovu bude policie kontrolovat pomocí bezpečnostních ráků. Upozorňuje, že nepustí nikoho s kovovými předměty, transparenty či příručními zavazadly, podle posledních informací jsou povoleny mobilní telefony a fotoaparáty. Zabavené předměty policie nebude vracet.

Na náměstí před Hradem by mohlo podle odhadů dorazit až 40 000 lidí. K dispozici budou veřejné toalety, občerstvení a další služby. Obyvatelé Prahy musí počítat s dopravním omezením. Kromě Hradčan a Pražského hradu postihne i letiště Ruzyně, na kterém budou během přeletu a odletu prezidenta zrušeny všechny lety. Policie bude v místech všech uzavírek rozdávát letáky s instrukcemi v češtině a angličtině. V době průjezdu prezidentské kolony bude na několik desítek minut uzavřena také Evropská třída. Lidé by v té době podle policejního náměstka Bílka neměli otevírat okna nebo se z nich vyklánět. To by totiž policie považovala za možné nebezpečí a hrozil by tak zásah speciálních jednotek.

TEREZA KROBOVÁ

DNES čtete

Z KULTURY

Everything She Touched Turned Ampexian

Staří žoldnéři Prefuse 73 na nové placce rozprávějí jednoduché melodie, přesto nuda nehrozí.

Strana A3

ZE SPORTU

Slovensko – Česko 2:1

Derby dopadlo lépe pro Slováky.

Strana A4

ROMÁN NA POKRAČOVÁNÍ

Cizinec a Kohoutova krásná paní – další díl

Jedenáctý díl nového románu spisovatelky Kateřiny Vítkové, exkluzivně v FLEŠ DNES.

Strana A3

Paroubek si klade podmínky, řešení je v nedohlednu

Praha – Česká republika nemá pevnou vládu už devět dní a zatím to vypadá, že ji nebude mít nejméně do poloviny října. Češi půjdou k urnám 16.–17. října. Na termínu předčasných parlamentních voleb se shodly ODS s ČSSD. Je to zatím jediný výsledek dlouhých emotivních jednání. Situace se totiž zkomplikovala – do kritiky Topolánkových ústupků vůči opozici se ostře pustil poslanecký klub ODS. „Odmítám se nechat dál vydírat,“ reagoval premiér na šéfa opozice Jiřího Paroubka, který stupňuje své požadavky.

První místopředseda občanských demokratů David Vondráček nesouhlasí s vytvořením nestranické úřednické vlády. „On (Paroubek) srazil vládu, diktuje si spoustu podmínek a chlubit se, že všechny byly splněny a že my

ustupujeme. To já tedy raději říkám, ať se stáhneme. A ať si to Jiří Paroubek vezme a ukáže, co umí,“ pustil se do socialistů.

Premiér Topolánek se před včerejším odletem do Londýna na summit hospodářsky nejvyspělejších zemí světa G20 nepohodl s vlastními poslanci. Poslanecký klub odmítá výsledek jednání lídrů parlamentních stran, aby si opozice s koalici rozdělila křesla v přelomovací vládě odborníků půl na půl. Polovinu křesel by tak obsadila opoziční ČSSD, stejný počet by si pak rozdělily hned tři, dosud vládní strany – ODS, KDU-ČSL a Strana zelených. Občanští demokraté kritizují především to, že tím ziskají podíl na moci komunisté, se kterými se Paroubek chce dohodnout na jménech kandidátů. Počítá také s debatou s Demo-

kratickou stranou zelených – především s Věrou Jakubkovou a Olgou Zubovou. Poslancům za ODS se nelíbí ani to, že by hlavou nestranické vlády měl být někdo jiný než Topolánek. Paradoxně by tak právě občanští demokraté mohli zhatit dohodu o nové vládě, pokud by návrhy řešení nepodpořili. Paroubek své požadavky zvyšuje a klade ultimáta: Buď se do pátku dohodnou, nebo požádá Klause, aby vládu sestavil podle vlastního uvážení. Klaus by pak mohl usilovat například o velkou koalici bez Topolánka. Paroubek připisuje současnou situaci „neschopnosti poslaneckého klubu ODS přijmout realitu, která vznikla vyslovením nedůvěry vládě, a dohodu na řešení.“

ZUZANA ČERNÁ

Více na www.fles.fsv.cuni.cz

„Ty mně to udělej. Kdybych tady nebyl, nemáš práci.“

„Dejte mi brambory! Máte je v kapse, já chci brambory! Dej mi brambory, ty!“ Anička tráví v rámci vysokoškolské praxe třetí týden v Domově pro osoby se zdravotním postižením ve Zborovicích. Na dotaz pana Sedláře, který trpí těžkou mentální retardací, studentka odpoví, že žádné brambory v kapse nemá. Než se stáhne vzpamatovat, drží ji pan Sedlár za vlasy a začne za ně vší silou tahat. „Zážitky mám opravdu různé, ale nevyměnila bych je,“ říká mi po chvíli, když se jí podaří vyprostit se z klientova sevření.

Domov se nachází v poklidném prostředí areálu bývalého zámku ve Zborovicích na Kroměřížsku. Poskytuje obslužnou, sociální a ošetrovatelskou péči dospělým lidem, kteří jsou mentálně i tělesně handicapovaní, dementní, s poruchami učení a se sníženou

soběstačností v základních životních dovednostech. O necelou stovku obyvatel domova pečují celkem padesát zaměstnanců, z toho šest osob středního zdravotnického personálu, 24 pracovníků sociálních služeb a jedna sociální pracovníce. Práce zde je náročná fyzicky i psychicky. Ošetřovatelé dennodenně trpělivě naslouchají trápení klientů a sami mají dost svého vlastního. Kdyby jich domov zaměstnával větší počet, rozhodně by to nebylo na škodu.

Pohlazení nebo pohlavek?

Jako první mi po vstupu do útulné místnosti sloužící coby herna padne do oka paní Jindřiška, která je středně mentálně retardována. Sedí u stolu a začíná zrovna kreslit obrázek. Když si všimne neznámé osoby, zeptá se: „Odkud jsi? Budeš tu s námi?“

PAVLA KRYSŤYNOVÁ

Více na www.fles.fsv.cuni.cz

Co se bude letos nosit ve Strakovce

Skóre 96 : 101 – nikoliv výsledek basketbalového zápasu, ale verdikt hlásající konec vlády. Výsledek hlasování o nedůvěře vládě, kterou vyvolala i kauza Wolfa a Dalíka, se dal předpovídat. Vnitřní rozpory v ODS umožnily útok sociálních demokratů. Na popáté se sesazení Topolánkovy vlády vydařilo a ČSSD se může radovat.

Emoce po verdiktu však byly matoucí. Topolánek se navzdory prohře veselil, šprýmoval s novináři a smál se na celé kolo. Naproti tomu zasmušilý Paroubek se netvářil spokojeně jako člověk, kterému se dílo podařilo.

Vliv čtveřice poslanců, shovívavě nazývaných „rebelové“, setnul vládě hlavu. Vlastimil Tlustý se proto nemůže divit, že ho poslanci ODS vyloučili ze svých řad. Jan Schippel skončil v klubu už loni. Po pádu vlády klub vyzval sdružení Zadní Třebáň, aby člena Schippela také vyloučilo. Sdružení spadá pod oblastní organizaci občanských demokratů, kterou řídí matka přeběhlíka,

Kateřina Schippelová. A ta celkem pochopitelně syna obhajuje.

Předčasné volby si přeji obě vládnoucí strany, Klausovi jde především o brzké vytvoření kabinetu bez účasti přeběhlíků. Nastává otázka, jestli se prozatímní vlády ujmou politici, nebo odborníci. ODS by upřednostnila další pokus Mírka Topolánka, otázkou je, proč by ho prezident potěšil podpořil. Nepotřebuje už hlasy ke svému znovuzvolení a jeho vztah k Topolánkovi dávno zchladl.

Předseda ČSSD Paroubek vyhrožuje, že pokud se s Topolánkem nedohodne, navrhe prezidentovi

vlastní složení prozatímní vlády. Protože chování Václava Klause obvykle nepřekvapí, mohl by se přiklonit spíše k variantě vlády pod křídlem občanských demokratů. ODS by se pokusila dosadit do čela opět Topolánka.

Naplní se obavy, že letos bude „in“ oranžová s červenými doplňky? Vzepřeme se módě, která vtrhává do Čech, a oblékne se do modré?

Očima
Moniky Trojanové

Komu slouží Rada ČT?

Rada České televize by měla zastupovat veřejnost, místo toho se chová jako orgán ředitele Janečka. Ten je ve funkci od roku 2003 a mandát mu vyprší v červenci. Nového ředitele volí Rada ČT, kde má Jiří Janeček podporu 10-12 radních z celkových 15 členů. Zdá se tedy, že jméno staronového generálního ředitele už známe. Háček tady přece jen je. Pět radním končí funkční období už v květnu, a proto hrozí, že v případě odkladu volby by Janeček v nové Radě 10 hlasů nutných pro zvolení nezískal. Jak je ale známo, český člověk si poradí se vším. A tak se Rada ČT rozhodla, že generálního ředitele zvolí 13. května, o 2 týdny dříve než přijdou někteří členové o funkce. Odůvodnění zní prostě: co když by se volba nestihla včas a ČT by byla bez vlády. Na druhé straně pravdou je, že radní ČT minule poslanecké sněmovna vybírala téměř rok.

Tímto chováním Rady ovšem Česká televize ztrácí prestiž. Je také neuvěřitelné, co všechno dosavadnímu generálnímu řediteli prošlo. Přes skandály kvůli vybi-

rání poplatků, podivného prodeje práv na seriál 30 případů majora Zemana, až po jeho komunistickou minulost. Bez výběrového řízení přivedl Janeček svého přítele Františka Lamberta, aby se ujal postu vrchního ředitele. Janeček ale dobře věděl, že Lambert byl člen Lidových milicí a jeho zaměstnáním v ČT porušuje lustráční zákon.

Dalším Janečkovým zaměstnancem je Karel Burian, ředitel televizního studia v Brně, který byl usvědčen za zneužívání veřejné televize ke skryté reklamě a k vlastním obchodním zájmům. Na určité nesrovnalosti upozorňuje i Fero Fenič. Tvrdí, že firmy, které dostávají zakázky na výrobu pořadů pro ČT, jsou podivné subjekty s ruskou majetkovou účastí, z nichž některé i bez praxe v oboru. Dokonce i kontrola finančního úřadu zjistila nesprávné nakládání s penězi z poplatků. Rada se ale k této záležitosti momentálně staví zády a do řešení by se chtěla pustit až po volbě ředitele. Otázkou zůstává, jestli si vedení České televize s novým ředitelem pomůže.

NIKOLA POTMĚŠILOVÁ

Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit?

Můžu, Míro, můžu... Protože se to na veřejnost nikdy nedostane. Politici si to nemohli lépe načasovat. Novela trestního řádu, která médiím zakazuje zveřejňovat informace z policejních odposlechů a jména obětí trestných činů, vstoupila v platnost 1. dubna. Neznalý člověk by ho pravděpodobně považoval za vydařený aprílový vtip. Bohužel jde ale o realitu.

Po vykázání kamer z prostor kulůárů jde o další krok, kterým politici omezují svobodu tisku a tím de facto i občanů. Autor novely Marek Benda sice říká, že by měla „omezit šíření drbů a pikantérií z odposlechů, nikoliv zabránit oprávněnému zveřejnění zásadních informací o nezákonnostech, kterých by se

případně dopustil politik.“ Hořká pachutí na jazyku ale zůstává.

Na první pohled jde o bohubilý nápad. Zvýšíme ochranu obětí trestných činů, žádná jména, žádné fotografie a záznamy, které by je mohly identifikovat. A zároveň tím zabráníme zveřejnění špíny a bahna, kterou po sobě dennodenně házíme. Dvě mouchy jednou ranou. Co na tom, že pomyslný hlídá pes demokracie dostane neslušivý náhubek. Už si neštěkne.

Ale média mohou politiky i navzdory náhubku pořádně pokousat. Třeba svým nezájmem o jejich jednání. Kdo by vydržel déle? Politici bez tisku, nebo tisk bez politiků? Odpověď je nasnadě. Po čase už by po některých ani ten pes neštěkl...

LUCIE ŠTĚRBOVÁ

Karty, zlo, dobro a potkání

Na Slovensku sa posledné dva týždne dejú divné veci. Súhrnne sa nazývajú „kampaň pred druhým kolom prezidentských volieb“.

Šance kandidátov Ivana Gašparoviča a Ivety Radičovej sú podľa analytikov pomerne vyrovnané. Potvrdzujú to i výsledky prvého kola volieb, ktoré Gašparovič vyhral s rozdielom menším než 9 % hlasov.

Tatiana
Hořavová
komentátorka
FLEŠ DNES

Na jednoznačný úspech v druhom kole teda stačí udržať si doterajších voličov, presvedčiť nerozhodnutých a tých, ktorí v prvom kole dali hlas niektorému z nepostupujúcich kandidátov, obrátiť na svoju stranu i voličov súčasného protikandidáta a v ideálnom prípade vo voľnom čase ešte vyriešiť globálnu ekonomickú krízu či aspoň problémy tretieho sveta.

Ale vážne – stratégiu pred druhým kolom by bolo bývalo potrebné dôkladne premyslieť a pripraviť. Situácii nepomohlo ani to, že žiadny z nepostupujúcich kandidátov svojim voličom neodporučil, komu dať hlas v druhom kole. Výsledkom všetkých týchto vplyvov bola mdlá kampaň, ktorá sa snažila vyhnúť jednoznačným stanoviskám.

Iveta Radičová napriek očakávaniám nepoukazovala na minulosť Ivana Gašparoviča, plnú nevyriešených kauz a politického chameleónstva. Jednou z najvýraznejších tém sa naopak stala tzv. „maďarská karta“. Vytiahol ju síly pôsobiace v pozadí Ivana Gašparoviča, medzi ktoré sa počítajú i vládne strany Smer-SD a Slovenská národná strana (SNS) s predákom Jánom Slotom. A keď sa Ján Slot do niečoho pustí, gogolovská zábava je zaručená.

Radičovej všetci spolu vyčítajú podporu maďarskej menšiny a Strany maďarskej koalície. SNS sa k celej veci postavila vskutku kreatívne

Progašparovičovské sily sa na záver zamerali aj na súkromný život Ivety Radičovej. Tá po smrti manžela Stana Radiča, populárneho slovenského humoristu, začala žiť „nadivoko“ s Jánom Riapošom, predsedom Slovenského paralympijského výboru priviazaným na invalidný vozíček.

a na vlastne náklady dokonca začala po Slovensku distribuovať letáky, ktoré Radičovú obviňujú zo sľubovania maďarskej autonómie. Slot na záver Radičovú vyzval, aby stiahla kandidačnú a odkázal jej, že môže byť akurát tak prezidentkou „hordy potkanov“, a nie Slovákov.

Radičová sa v diskusiách bránila okrem iného faktom, že aj Gašparovičovi v minulých prezidentských voľbách pomohli hlasy príslušníkov maďarskej menšiny. A Gašparovič to poprel – napriek tomu, že je to pravda.

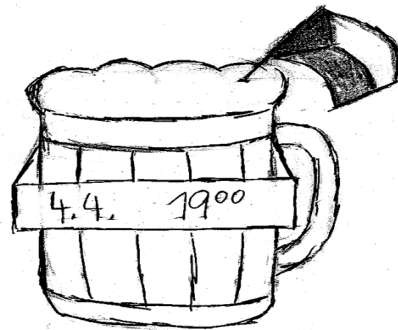
Dalšou témou bola údajná straníckosť kandidátov. Obaja sa snažia prezentovať ako nezávislí, Gašparovič však Radičovej neustále vyčíta príslušnosť k opozičnej strane SDKÚ-DS. Sám však na internom stretnutí strany Smer-SD vyhlásil, že je „akoby členom Smeru“ a že jeho prípadný neúspech bude i neúspechom tejto strany a celej vládnej koalície.

A Smer-SD naozaj robí všetko preto, aby prezidentské voľby vyhral Gašparovič – len tak bude zaručená kontinuita hegemonie strany na slovenskej politickej scéne a jednotnosť názorov na všetkých úrovniach moci (i keď v prípade Gašparoviča je miestami otázka, či sa o prítomnosti akéhokoľvek vlastného názoru dá hovoriť).

V rámci klasického slovenského prístupu k voľbám ako „voľbe menšieho zla“ Smer Radičovú prezentuje nie ako menšie zlo, ale ako zlo najhoršie. Naopak, opozícia v Radičovej vidí historicky prvú možnosť vybrať si vo voľbách dobro.

Progašparovičovské sily sa na záver zamerali aj na súkromný život Ivety Radičovej. Tá po smrti manžela Stana Radiča, populárneho slovenského humoristu, začala žiť „nadivoko“ s Jánom Riapošom, predsedom Slovenského paralympijského výboru priviazaným na invalidný vozíček. Koalícia to využila ako dôkaz nemorálnosti Radičovej a voličov od rozhodnutia voliť ju odrádzala i prostredníctvom katolíckych kňazov.

Kampaň pred druhým kolom bola skutočne tristná. Ani jeden z kandidátov nepriniesol nič nové a neponúkol nič konkrétne. Len jeden z nich sa však, i keď nie vždy vlastnými prostriedkami, uchýlil ku klamstvám, osočovaniu a podvrhom.

A S K Ý M P O S E D Í O B A M A V P R A Ž E ?

Ubráníme se Rusku?

Energetický problém v dnešní době už nevyvolává pouze diskusi o globálních změnách klimatu, ale hlavně otázky o politických vlivech. Debata o energetické situaci nedávno značnou částí přispěla k destabilizaci české politické scény.

Na začátku roku politikou prolétla zpráva BIS o tajné listopadové schůzce prezidenta Václava Klause a ředitele firmy Lukoil Vagita Alekperova. A tato schůzka nebyla první, která mezi Klause a Alekperovem proběhla. Je podivné, že se prezident tajně schází s ruským ropným magnátem, který plánuje nákup českých firem. Lukoil je ruský podnik, který získal v České republice skoro padesátku benzinových pump. Od vlády navíc dostal bez výběrového řízení 20% podíl v dodávce pohonných hmot na ruzyňské letišti. Ale tím jeho expanze do Čech zdaleka nekončí. Krátce po schůzce Alekperova s Klausem šéf Lukoilu oznámil, že má zájem o rozsáhlé

investice v ČR. Lukoil by chtěl koupit českou státní firmu Mero, která vlastní jediné dva ropovody, kterými k nám proudí ropa a plyn. Získal by tak monopol na dodávky do České republiky a mohl by si snadno diktovat podmínky.

Dřív Rusové chtěli mít nad námi nadvládu politickou a v dnešní době usilují o nadvládu energetickou. Dokonce i BIS varuje před ruským vlivem v energetických společnostech. Měli bychom si dát pozor, abychom se nestali v oblasti energetiky na Rusku příliš závislí. A nebude asi jen náhoda, že právě firma Lukoil financovala ruské vydání Klausovy knihy Modrá, nikoli zelená planeta. Tím, že Klaus pořádá noční dyshánky s ruským oligarchou, se v očích některých lidí stává značně nedůvěryhodným.

V České republice sice stále ještě zvládáme vyrobit dostatečné množství energie. Očekává se ale, že se spotřeba v budoucnu značně zvýší a my nebudeme mít dosta-

Pavla
Klimešová
komentátorka
FLEŠ DNES

tek energie na její pokrytí. Co budeme dělat pak?

Můžeme zvýšit produkci energie. Pilířem naší energetiky se tím stanou jaderné elektrárny. Momentálně výroba energie z jádra tvoří čtyřicet procent celkové výroby. Jaderné palivo do Dukovan dodává ruská firma TVEL. Pro Temelín zajišťuje palivo americká firma Westinghouse. Smlouva o dodávkách s touto firmou letos končí, od roku 2010 bude do Temelína stejně jako do Dukovan dodávat obohacený uran TVEL. To znamená, že se Česká republika stane v jaderné energetice kompletně závislá na dodávkách z Ruska. Další nárůst produkce energie z jaderných elektráren by

tedy vedl ke zvyšování závislosti na Rusku.

Nebo můžeme spotřebu energie snížit. Zjistilo se, že největší úniky energie jsou v domácnostech. Ke zlepšení situace by vedlo zefektivnění výroby tepla a lepšího zateplení objektů. Ministrovi životního prostředí Martinu Bursíkovi se podařilo prodat naše emisní povolenky CO₂ za deset miliard korun. Použijí je na podporu zateplení domů a k úsporným opatřením. Omezení spotřeby energie přispěje k větší stabilitě naší země, ale stejně nedokáže kompletně problém vyřešit.

Ať to dopadne jakkoliv, vlivu Ruska se asi nevyhneme. Je ale důležité, abychom diverzifikovali zdroje energie a snažili se nebyť na východní velmoci závislí kompletně. Stačí si vzpomenout, co se stalo počátkem tohoto roku, když se Rusku znelíbila Ukrajina. Využili její závislost na dodávkách plynu a donutili ji k politickým ústupkům.

Febiofest letos zdobí režisérské hvězdy Wim Wenders a Thomas Vinterberg

Praha – Šestnáctý ročník Febiofestu odstartoval minulý týden v pražském multi-kině Village Cinemas Anděl. Jedna z největších tuzemských filmových přehlídek láká na více než dvě stovky filmů z padesáti osmi zemí a také na hosty zvucných jmen – kromě Wima Wenderse a Thomase Vinterberga také na Mikea Leigha. Filmovou přehlídku doplňuje hudební festival v garážích multikina.

Na zahajovacím večeru 26. března převzal Wim Wenders cenu Kristián za přínos českému filmovému publiku. Autor kultovních filmů Nebe nad Berlínem, Buena Vista Social Club či Paříž, Texas ji obdržel z rukou Václava Havla před promítáním jednoho z hlavních taháků festivalu – Oscarem oceněného filmu Předčítáč.

Diváci mohou vybírat z mnoha programových sekcí zahrnujících snímky z různých kontinentů a regionů – asijský film, kino Latinské Ameriky, nový dánský a ruský film aj. Zajímavé je letos mimo jiné kino francouzské nové vlny, představující i méně známé režiséry tohoto období, kino nové Evropy se soutěží mladých evropských režisérů a kino osobností, které nabízí přehlídku filmů hlavních hostů festivalu. Ti také nabídnou své nejnovější filmy – Wim Wenders Přestřelku v Palermu, Thomas Vinterberg Když se muž vrací domů a Mike Leigh svou kritiku ceněnou novinku Happy-Go-Lucky, nominovanou na sedm Oscarů.

FEBIOFEST PO ŠESTNÁCTÉ. Některé filmy ve Village Cinemas byly vyprodány již dlouho dopředu. FOTO: IVETA ČERNÁ

Některé projekce byly rychle vyprodány, velký zájem je o zmíněný film Předčítáč, dále International od Toma Tykwa, jenž zahajoval letošní Berlinale, nebo o legendární Nebe nad Berlínem. Kromě multikina na Andělu se promítá i v kině Ponrepo – Bio Konvikt a také v nákupním centru Černý Most, kde jsou promítány snímky na téma „Svět obchodů a nákupních center“. Na tyto projekce je vstup zdarma stejně jako na hudební festival, který Febiofest provází: každý den jsou tři koncerty v podzemních garážích Village Cinemas Anděl a živá vystoupení se konají i na „malé scéně“ v pizzerii Mediterane u vchodu do multikina.

Novinkou je letos anticena filmových kritiků pro nejhorší český film roku, jež nahrazuje zrušeného Plyšového lva. Udělovat ji budou novináři, kteří vybrali její název „Hroch“ z návrhů zaslaných filmovými diváky.

Pražská část festivalu potrvá do 3. dubna. Na závěrečném večeru bude předána hlavní cena, vítěze ze 14 soutěžních filmů vybere 33členná porota v čele s výtvarníkem Davidem Černým. Potom se Febiofest přesune do dalších měst, proběhne postupně v Brně, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Liberci, Hradci Králové, Českých Budějovicích a Jihlavě. Obdobu Febiofestu se v těchto dnech koná i na Slovensku.

HELENA BUŠKOVÁ

UDÁLOSTI

UMĚNÍ

Galerie Langhans vystavila Choreografii citů

Praha – Děšť, Naděje, Žal a Pád. Názvy fotografických souborů holandského postmoderního umělce Erwina Olafa naznačují existenciální charakter jeho snímků. Uznávaný fotograf se od roku 2004 zaměřuje na zachycování ukryvaných pocitů, v posledním souboru Fall (Pád) pak dává lidské modely při chvilkovém mrknutí do kontrastu s neměnnými rostlinnými zátišími. Jeho díla často nesou rysy módní či reklamní fotografie. Pražská Galerie Langhans vystavuje jeho práce z let 2004 až 2008, doplněné o soubor černobílých snímků nazvaný Blacks z roku 1990, od 1. dubna do 7. června.

LITERATURA

Noc s dětskými knihami nejen od Andersena

Na více než 800 místech v Česku, Slovensku, Polsku a Slovinsku se zítřejší noc odehraje v duchu příběhů z dětské literatury. Noci s Andersenem se jen u nás minulý rok zúčastnilo více než 27 tisíc nadšenců. Už devátým rokem se snaží hravou formou vést děti ke čtení a vztahu ke knihám. V knihovnách, školách, školkách, domech dětí i nemocnicích se budou pořádat soutěže, hrát hry, dále se bude diskutovat s autory a dalšími hosty, vyrazet na dobrodružné výpravy a hlavně předčítat z klasických i nových děl. Dospělí dětem připomenou zejména knížky Ondřeje Sekory, Františka Kožíka i Františka Nepila. ANNA SUKOVÁ

Filmu Normal vládne hutná atmosféra a Kňazko

Normal je neočekávanější český film roku, který snad tyto ambice ani nemůže naplnit.

Paradoxně nejvíce samotnému filmu ublížila upoutávka, která navadila diváka na napínavý thriller amerického střihu. Této pověsti se mu ale nepovedlo dostát. Jen tak odsoudit ho ovšem nelze, na to je příliš zajímavý.

Normální revoluce

Do české kinematografie totiž Normal přináší tolik potřebnou revoluci. Od začátku je z něj patná touha přijít s něčím novým, co „tady ještě nebylo“. Již první scéna, ve které je zatýkán masový vrah Kurten, nabízí zážitek, na který nejsme z českých filmů zvyklí. Ze snímku číší přestylizovanost a můžeme mu vyčíst, že režisér Julius Ševčík vrší další a další zánrová klišé.

Normal navíc neopylvá nijak zvlášť zajímavým příběhem, nenabízí dějové zvraty, chybí mu dramatičnost a vlastně nepřináší nic nového. Celou dobu se zdá, že příběh směřuje k velkolepému finále v podobě Kurtenova soudu. Ten je však odbyt během tří minut a v rámci celého snímku není prakticky vůbec důležitý.

Své nedostatky však Normal dohání hereckými výkony. Roli Kurtena, masového vraha předválečného Německa, přidělili tvůrci Milanu Kňazkovi. Z velké části proto, že slovenský herec svým projevem dokáže napodobit slavnou postavu z Mlčení ježňátek – Hannibala Lectera. V některých chvílích se mu to daří velice dobře. Například první scéna z vězení, ve které dostává Kurten záchvat vzteku, nevychází jen jeho obhájce, ale také diváky. Filmu také prospívá, že se Kurtena – až na poslední scénu s podáním ruky – nesnaží polidštit ani nijak omlouvat. Jeho ženu představuje Dagmar Havlová, která často hraje lépe, když nemusí mluvit. Což není myšleno jako urážka. Zkušenou dvojici doplnil Pavel Gajdoš jako Kurtenův obhájce Werner. Se svou rolí se vypořádal statečně a jeho přerod z naivního idealisty k cynickému pragmatikovi se sklony k agresivitě je uvěřitelný.

Hlavní je atmosféra

Nejsilnější stránkou filmu je obrazovost. Každý záběr je promyšlený od nejmenších detailů a pomáhá tak vytvořit hutnou atmosféru. Tu ještě zvýrazňuje tradičně skvělá hudba Jana P. Muchowa. Nejlépe

se to projeví na scéně se spící dívkou. Každý ví, jak to dopadne, přesto do poslední chvíle doufá a nakonec zbyde jen tísnivý pocit.

Příběh i s dějovými nedostatky ubíhá svižně, zbytečně nepřeslupuje na místě. Vyložení rušivé jsou jen zidealizované záběry z bílé pláže s Wernerovou bývalou přítelkyní. Základní dilema, zda ještě existuje nevinnost, není vedeno příliš do hloubky a žádné řešení ani nabízet nechce.

Normal není do nejmenších detailů promyšlený thriller, který nabízí dějové zvraty a překvapivé rozuzlení. Takové ambice snad ani neměl. Vrah je od začátku jasný, o jeho vině se nepochybuje a ani jeho činy se neomlouvají. Přesto jde o film originální a hodný pozornosti. Aspoň co se české tvorby týče.

Normal

ČR-Makedonie, režie Julius Ševčík, hrají Milan Kňazko, Dagmar Veškrnová-Havlová, Pavel Gajdoš, Jan Vlášák, 100 minut.

ADAM ŠTĚPÁNEK

Recenze hodnocení **70 %**

Kateřina Vítková: Cizinec a Kohoutova krásná paní (román na pokračování?)

11.

Krásná paní se probudila, a to probuzení ji moc bolelo. Oblbovačku už necítila, teď ji tížilo strohé vědomí. Tlačilo duši k zemi, hluboko pod peřinu, pod matraci i kovovou mřížku nemocničního lůžka na kamenné tváře chladných dlaždic, němých a tlejících v tichém koberci z prachu. Její přítel zůstává doma úplně sám, uprostřed Malé Asie. Vodu mu chodí vyměňovat starý známý doktor Mádr, protože do ohně v rodinném krbu už dlouho nepřikládá nikdo jiný než krásná paní, jejíž naplní života se stalo pečování o opeřeného syna. Už dávno si ho osvojila, říkala mu miláčku, drahý. – Smutný Valtře, nebojíš se doma sám? Jistě že mák nemáš poněti, kde je tvá ochránkyne, i když ona ví, že nemáš rád, když tě podceňuje.

Příliš se krásná paní bála zanechat drahého Valtra v nejistých rukou neznámého muže, o němž věděla jen to, že má jemné chování a přátelskou, přívětivou

tvář. Ale co tvář vypovídá o člověku, který ji nosí? Oči nejsou oknem do duše, jak tvrdí básníci, Jaromír by mohl vyprávět. – Jaromíre, byl jsi to opravdu ty, kdo nám postavil toho muže bez domova ke dveřím? Zpočátku uvažovala, že svěří cizincovým prstům klíče od bytu i ptačí klece. – Nechte mi, prosím, opsat aspoň číslo nějakého dokladu, pane Éceláne. Byt je samozřejmě váš, za cenu, jakou jsme si dohodli, pravidla a téměř se při vyslovování té žádosti styděla. – Jistě, paní, to bude mít Alibaba radost, odvětil a jeho tvář se roztáhla do zářivého úsměvu, úsměvu tak širokého, že by mu přelízl hlavu vejplůl, kdyby mu v tom nebránily uši. – Alibaba, odfrkla si krásná paní s odporem. Dočista zapomněla na tu bestii se smrtelně ostrými drápy, na toho přirozeného nepřítele jejího nebohého staříčkého Valtra, na kočku, která ho nejspíš zabije dřív, než stihne ptačím hlasem zaskřehotat: „Hrrrůza, Rrrůžo“. – Ruším dohodu, pravidla nakonec. Muž

neznatelně přikývl hlavou a ztěžka se posadil na postel, aby se zhluboka nadechl. – Chápu, dovoďte, abych vám zanechal tu vizitka moje. Zvedl klobouk z opěradla, pak sebe z matrace, otočil se ve dveřích a pak už nic. Byl pryč. – Už jste se nabažila manželza, milostivá? strčila do pokoje zvědavostí trnouce sestřička kudrnatou hlavu. – To není můj manžel, to je cizinec! zakřičela v bezděčném vzteku zplna hrdla krásná paní.

Teď leží v posteli, domů ji pustí až za dva dny a jejího miláčka nemá kdo nakrmit, protože doktor Mádr odjíždí pryč. Najednou jí její chování připadalo dětské. Ten neznámý muž ze země odnikud jí beze slov pomohl, bez námitky přijal i její odmítnutí. Ona by se Valtra také nevzdala, proč nutila Écelána, aby se vzdal příteli, který jediný ho doprovází osamocenou cestou ve světě, který nezná. Sáhla po vizitce a zavolala sestřičku. – Mohla byste mi, prosím, přinést telefon?

Pokračování asi nebude

Dlouhodobé dobrodružství inteligentní elektroniky s Prefuse 73

Vydavatelství Warp vždycky udávalo směr ve vývoji elektronické muziky. I když posledních pár let rozšiřuje pole působnosti o další žánry, staří zoldnéři prestižního spolku zůstávají. Hyperaktivní Scott Herren s ním spolupracuje v několika různých projektech, především pak coby Prefuse 73. O tomto Herrenově nejznámějším pseudonymu se vždycky mluvilo především v souvislosti s hip-hopem. Že by ta kolonka musela mít v závěsu hodně otazníků snad konečně vyvrací na nejnovější place Everything She Touched Turned Ampexian.

Před dvěma roky vydal Prefuse 73 album Preparations. Už tehdy si v acid jazzových cákanicích a zašmodrchaných zlomených beatech připravoval půdu: občas nechal vynořit nečekaně jednoduché melodie. Ty na aktuální desce víc rozpáhl, přesto primitivní nudná elektronika nehrozí hned ze dvou důvodů. Za prvé, Herren byl vždycky mistr samplování, a tak mu nedělá problém hlavní proud vykachlíkovat složitou idm (intelligent dance music) arabeskou. Za druhé, průměrná délka dvaceti devíti skladeb se pohybuje

okolo jedné minuty čtyřiceti sekund. I v tak krátké době dokáže ale Prefuse 73 roztočit strhující hrátky. Třeba Parachute Panador slibuje hodně už sympatickým rozjezdem, pak se střídají krátká utišení s malými výboji, beat je rozžhavený drát, čekáte explozi. A nepřijde nic. Tenhle kus zčistajasna končí a přelije se do snivého ženského vokálu – nejkratší, třináctisekundové písně. Jindy zas Prefuse 73 kompozici v půlce zlomí a vy už koukáte po názvu další skladby s pocitem ostříleného mazáka, který na něj tentokrát vyzrál, ale chyba lávky, smysl pro humor uplatňuje on, ne vy.

V každé Herrenově písni se hýbe dobrý nosný motiv. Po jednom se sklouzne jen na půl minuty, jiný rozvede na čtyři. Hádat, jak který dopadne, je dlouhodobé dobrodružství.

PETR BOŘUTA

Recenze hodnocení **90 %**

Karlovarský festival se inspiruje v Tokiu

Karlovy Vary – Program letošního 44. mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech začíná mít konkrétní rysy. Ve zvláštní sekci budou k počtu filmového festivalu Tokyo FilmeX uvedeny tři japonské nezávislé filmy. Fanoušci asijské kinematografie ocení nejnovější snímek japonského režiséra mladé generace Siona Sona Pod vlivem lásky. Do Karlových Varů ho pak doprovodí ještě dva filmy, které byly také vybrány ze soutěžního seznamu japonské přehlídky, a to drama Nonko a snímek Vášně, úspěšně uvedený i na festivalu v San Sebastianu. „Jsme šťastni, že máme příležitost představit nové kvalitní japonské filmy mladému publiku karlovarského festivalu,“ říká Kanako Hayashiová, ředitelka Tokyo FilmeX. Podle ní je možné, že minimálně dva z tvůrců japonských filmů se v létě karlovarského festi-

valu zúčastní a své filmy osobně uvedou.

Známy už jsou také první snímky zařazené do tradiční soutěže Na východ od západu. O vítězství v ní svedou boj mimo jiné filmy 40. dvě azerbájdžánské dokumentaristy Elčina Musaoglu, Papírový voják ruského režiséra mladé generace Alexeje Germana a polský snímek Prasklina, který přinesl představitelce hlavní role Jadwize Jankowské-Cieslakové polskou filmovou cenu Orel za nejlepší ženský herecký výkon.

České premiéry se na karlovarském festivalu dočká i film The Wrestler, vítězný snímek benátské přehlídky nominovaný na Oscara v kategorii nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli pro Mickeyho Rourkea a nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli pro Marisu Tomeiovou. PETRA NOVOTNÁ

Slovenští fotbalisté zaslouženě porazili bezradné Čechy

Praha – Běžela třetí minuta nastavení, když se k hlavičce v pokutovém území soupeře dostal brankář Petr Čech. Domácí fanoušci při této zoufalé snaze o vyrovnání naposledy zadoufali v náhodný odraz míče či zkrat slovenské obrany, protože jiným způsobem jednoduše nebyli čeští reprezentanti schopni zahrozit. Nestalo se tak a o pár vteřin později se už mohli radovat Slovinci – z Prahy si odvezli cenné vítězství 2:1.

Čeští hráči se po sobotní upachtěné bezbrankové remíze ve Slovinsku nacházeli na třetím místě tabulky o postup na mistrovství světa 2010. V kvalifikaci dosud vstřelili jen 5 branek, z toho 3 San Marínu, které včera v souběžně hraném utkání Poláci vyprovodili 10:0. Přesto naši před utkáním unisono slibovali útočnou honbu za třemi body, které je mohly dostat do čela šestičlenné skupiny.

Slova se ale už tradičně naprosto rozcházela s jejich vystoupením na hřišti. Svěřenci Petra Rady navázali na bezradnou hru z Mariboru. „Připraveni jsme dobře, ale skřípe nám realizace,“ tvrdil Petr Čech. Skřípání je pro souhru jeho spoluhráčů v poli příliš mírné slovo. Češi se naprosto zasekli. Proti dobře organizovaným Slovákům jim chyběla překvapivá myšlenka, ale i snaha o smysluplnou kombinaci. Jak jednoduché může být překoná-

Česko
Slovensko 1:2 (1:1)
Branky: 30. vlastní Škrtel – 22. Šesták, 83. Jendrišek
Rozhodčí: Undiano – Martinez, Jimenez (všichni Šp.)
ZK: Škrtel, Štrba, Šesták (všichni SR)
Diváků: 14 956
Česko: Čech **2.5** – Grygera **3**, Kováč **3** (72. Pospěch), Rozehnal **5**, Jankulovský **2.5** – Sionko **3** (86. Lafata), Jarolím **2**, Polák **4.5**, Plašil **3** – Necid **3.5** (78. Fenin), Baroš **4**. **Trenér:** Rada.
Slovensko: Mucha – Pekarík, Škrtel, Ďurica, Zabavník – Šesták (74. Stoch), Štrba, Hamšík (87. Šapara), Karhan, Jendrišek (90. Víttek) – Holosko. **Trenér:** Weiss.

ní celého hřiště pomocí několika přesných pasů po zemi, přitom nározně předváděl soupeř. Domácí se stále upínali k nákopům, které s lehkostí zachytávala slovenská defenziva.

Obzvláště při dlouhých míčích stopera Rozehnal už mohli hosté začít přemýšlet o způsobu protiútku, protože balóny z jeho kopačky mířily spolehlivě do autu. V lepším případě do míst, kde bylo plno bílých dresů, jen ne odříznutí útočníci Baroš s Necidem v červeném.

Rozehnal se navíc podepsal i pod oba inkasované góly. Nejprve se ve 22. minutě nechal na hranici pokutového území přetlačit Holoskem, který přihrál Šestákovi. Ten si pohrál s Grygerou a potom zkušeně

poslal míč za Čecha. V 83. minutě pak při rychle rozehraném přímém kopu nevystavil Jendriška do ofsajdu, ofenzivní záložník měl tak dost času na to, aby nadvakrát prostřelil brankáře.

Češi nebyli naopak dopředu vůbec nebezpeční, s výjimkou začátku druhé půle, kdy si vytvořili převahu, při níž vybojovali i svou jedinou opravdovou šanci v utkání. Krásná střela Davida Jarolíma z hranice šestnáctky se ovšem odrazila od tyče. „Je to pro mě v této sezóně typické, tyč nebo břevno jsem trefil už asi pěstě. V půlhodině po přestávce jsme měli dát gól a skončilo by to jinak,“ posteskl si kapitán německého Hamburku, jednoznačně nejlepší domácí hráč na hřišti. Snažil se dát hře myšlenku a několika jeho kolmicím za obranu scházelo k úspěchu jen málo.

První branku Čechů v tomto kalendářním roce nepřinesla žádná parádní akce. Na 1:1 vyrovnávali díky secvičené standardní situaci:

TABULKA 3. SKUPINY						
Střední výsledky: Česko – Slovensko 1:2, Polsko – San Marino 10:0, Severní Irsko – Slovinsko 1:0.						
1. Severní Irsko	7	4	1	2	12:6	13
2. Slovensko	5	4	0	1	10:6	12
3. Polsko	6	3	1	2	18:7	10
4. Česko	6	2	2	2	6:4	8
5. Slovinsko	6	2	2	2	5:4	8
6. San Marino	6	0	0	6	1:25	0

SLOVENSKÁ RADOST A ČESKÝ ZMAR: Typický obrázek kvalifikačního večera.

FOTO: ARCHIV

Plašil zahrál rohový kop k bližší tyči na tečujícího Jankulovského. Od něho se míč odrazil k liverpoolskému obránci Škrtelovi, který ho hlavou nešťastně usměrnil mezi nohy vlastního brankáře. Trochu symbolicky tak zastoupil nemohoucí české hráče a nabídl jim remízu. Ta by

byla pro oběť hrající hosty krutá a byla to nejspíš fotbalová spravedlnost, kdo promluvil sedm minut před koncem.

„Ještě neházíme ručník do ringu. Jiná cesta než 12 bodů ze čtyř zbývajících zápasů pro nás není,“ popsal přesně současnou situaci re-

prezentace kapitán Petr Čech. Stoprocentní bilance by se ale při současně herní mizérii a bídné střelecké potenci rovnala přímo zázraku. Českým fanouškům nezbývá nic než doufat. Zázraky se ale bohužel příliš často nestávají.

RADEK JOZÍFEK

Verner na stupně vítězů nedosáhl

KRÁTKÝ PROGRAM: Tomáš Verner na MS.

FOTO: ARCHIV

Los Angeles – Pouhé čtyři body chyběly Tomáši Vernerovi k tomu, aby na mistrovství světa v krasobruslení v americkém Los Angeles stanul na stupních vítězů. Český reprezentant prolomil smůlu nepovedených volných jízd, a vyrovnal tak své dosavadní maximum z roku 2007, kde na šampionátu v Tokiu

skončil čtvrtý. Už před odjezdem bylo jasné, že Tomáš Verner bude chtít bojovat o medaile. „Na zlato může jet až osm lidí,“ řekl. „Bude záležet na tom, komu se jak závod povede. Navíc jde o poslední podnik sezony. Ukáže se, komu zbylo dostatek sil.“

Český krasobruslař zjel pove-

dený krátký program a ztrácel pouhé dva body na třetí pozici. Jako jediný z celého startovního pole skočil čistě čtverného toolepa v kombinaci s trojitým. „Je velká radost skočit čtveráka v tréninku, protože to je výjimečný skok. A o to větší radostí je skočit ho v nejdůležitějším momentu, kdy se má povést,“ řekl Verner po krátkém programu. Český krasobruslař zaváhal pouze u trojitého axela, když se rukou dotkl ledové plochy, a to ho stálo značné body. Po krátkém programu tak vedl Francouz Joubert, před Američanem Lysackem a objevem letošní sezony Kanadanem Chanem.

Volné jízdy byly napínavé až do závěrečných minut. Tomáš Vernerovi se narodil od světového šampionátu v Göteborgu a letošního mistrovství Evropy v Helsinkách volný program vydařil. Až do posledního jízdy Francouze Jouberta měl naději, že stane na stupních vítězů. Přesto, že se Joubertovi jeho program nepovedl, dokázal uhájit před Vernerem alespoň třetí příčku. Po téměř bezchybné jízdě na Gershwinovu Rapsodii v modrém se tak vypoúl na první místo Američan Evan Lysacek. Na druhou pozici poskočil Kanadan Patrick Chan.

Tomáš Verner může být se svým výkonem spokojený. Nejen, že vyrovnal své dosavadní maximum, ale zajistil svým čtvrtým místem dvě místa pro české krasobruslaře na nadcházejících olympijských hrách v kanadském Vancouveru v roce 2010. „To, abych vyjel dvě olympijská místa, je jedním z mých cílů, i když ne ten hlavní,“ uvedl Verner před šampionátem. Druhým českým zástupcem bude ve Vancouveru Michal Březina.

ANETA ZDEŇKOVÁ

Chodov se probojoval do finále ženské florbalové extraligy

Praha – Florbalistky Chodova se dostaly do finále extraligy díky překvapivým vítězstvím na hřišti mírných favoritek z FBŠ Bohemians. Pokaždé přitom rozhodoval závěr utkání. První zápas rozhodla v prodloužení Petra Beránková a zajišťovala tak první výhru TJ JM Chodov 6:5. Ve druhém zápase vstřelila Beránková Prádlarová vítězný gól na 4:3 deset minut před koncem třetí třetiny. V sobotním zápase na domácí půdě už Chodov zdramatizování série nepřipustil. Přestože se jako první prosadily hráčky EVVA FBŠ Bohemians, domácí hráčky dokázaly otočit a zvítězit v poměru 3:1.

„Osobně jsem semifinále viděla spíše skepticky, a to hlavně kvůli nevydařenému nadstavbě. Už během ní jsme začali trénovat novou obranu a ta dělala problémy zvláště první lajně, která celou sezonu hrála úplně jiný systém,“ hodnotila zpětně vyhlídky před semifinále kapitánka Chodova Anna Kulhánková.

„Stav série po prvním víkendu mi přišel neuvěřitelný a osobně jsem ani v nejmenším v něco takového nedoufala. Upřímně, říkala jsem si, že bude pěkné, pokud to bude 1:1.“

Podle Anet Jarolímové, jedné z opor ofenzivy Chodova, celá série nebyla vůbec tak jednoznačná, jak se může po výsledku 3:0 na zápasy zdát. „V semifinále se bojovalo o každý míček až do konce utkání, což pro nás bylo hrozně těžké psychicky i fyzicky, ale bojovaly jsme a štěstí se přiklonilo na naši stranu. Naši výhodou bylo, že jsme s FBŠ v základní i nadstavbové části neprohrály a dokonce dvakrát vyhrály. Věřily jsme, že je můžeme porazit, že se nám to povedlo třikrát za sebou, je ale fantastické.“

Ve finále se Chodov utká s obhájkyněmi titulu z CON INVEST Děkanka Praha, které nemají v domácí soutěži konkurenci. Ve třech zápasech si jednoznačně poradily s PRESTIGE Management FBC

Liberec. Tým Děkanky naposledy ztratil body v předloňské sezóně, cokoliv jiného než titul by pro něj bylo zklamáním.

Do finále jde tedy z pozice jasného favorita Děkanka, Chodov se ale nehodlá vzdát bez boje. Společně bude hlavně na dobrou obranu a útočné duo Jarolímové - Lacková. „Přestože je Děkanka velkým favoritem, tak nic nevzdáváme předem. Tvrdit, že chceme vyhrát titul, by asi bylo hodně přitažené za vlasy. Podle mě je Děkanka na hodně jiné úrovni než zbytek naší ligy. Do finále jdeme s jediným cílem - zrušit neporanitelnost Děkanky. Po tom už dlouhou dobu touží snad každý tým a my teď máme minimálně tři pokusy před sebou,“ shrnuje ambice Chodova Kulhánková.

První zápas finálové série je na programu v sobotu od 16 hodin, druhý vysílá Česká televize živě na programu ČT 4 Sport v pondělí od 18 hodin. **TEREZA VELIKOVSKÁ**

Hokejová extraliga se stěhuje do Brna

Brno – Brněnští hokejoví fanoušci po třinácti letech zažijí, jaký je pocit fandit extraligovému týmu. Šéf Komety Libor Zábanský odkoupil za 25 milionů korun extraligovou licenci od Znojma. To po deseti sezónách v nejvyšší soutěži končí a od příštího roku bude hrát 1. ligu.

Brno s licencí získalo i pět hráčů, kteří měli ve Znojmě podepsané smlouvy. Týká se to například brankáře Trvaje. Naopak útočník Jiří Dopita mezi nimi chybí. Dle svých vlastních slov však o nabídku Brna vážně uvažuje. Se šéfem klubu bude jednat tento pátek.

Tým z moravské metropole bude využívat Znojmo jako svou farmu tak, jako to už dělá například Slavia v Havlíčkově Brodě. Zábanský by

rád mužstvo Orlů posílil dvěma pětkami ze svého nynějšího týmu. „Budu upřímný: minimálně polovina kluků půjde pryč,“ dodal Zábanský.

Brno nebylo jediným zájemcem o extraligovou licenci. Zájem projevil i Chomutov. Důvodem, proč majitel Orlů upřednostnil Kometu, byla velká vzdálenost z Brna na sever Čech. „Rozhodla na sto procent ona blízkost Brna a Znojma. Je to dvacet minut cesty, z Chomutova přes čtyři hodiny,“ řekl ČTK chomutovský manažer Miroslav Vacke.

Největší radost jistě mají z návratu do extraligy brněnští fanoušci, kteří v baráži o extraligu dokázali, že v hale Rondo umí vytvořit bouřlivou atmosféru. Hala bude od

května procházet velkou rekonstrukcí. Ovšem dopady na kapacitu stadionu (7200 diváků) mají být pryč minimální.

Brněnští tak po třinácti letech dostanou šanci rozšířit svou sbírku titulů. Tento druhý neúspěšnější tým československé historie má zatím jedenáct titulů mistra republiky.

V historii nejvyšší hokejové soutěže je to potřetí, co tým získal možnost hrát extraligu jinak než sportovní cestou. Dříve již licenci koupily celky Karlových Varů a Havířova.

Naše nejvyšší soutěž má zatím jistou účast třinácti týmů. Ten poslední vzejde z baráže z dvojice Mladá Boleslav – Ústí nad Labem.

DAN REŽNÝ

FLEŠ • www.fles.fsv.cuni.cz

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Šéfredaktor: Ondřej Koutský

Redakce: Simona Beránková, Petr Bořuta, Helena Bušková, Iveta Černá, Zuzana Černá,

Tatiana Hořavová, Radek Jozífek, Ondřej Kalát, Pavla Klimešová, Ondřej Koutský, Tereza Krobová, Pavla Krystýnová, Anna Kulíšková,

Barbora Lukášková, Tereza Malkusová, Jan Maršíček, Eliška Morochovičová, Jana Niedermeierová, Petra Novotná, Markéta Paráčková,

Kateřina Písačková, Lukáš Pospíšil, Nikola Potměšilová, Daniel Režný, Anna Suková, Markéta Šrajbrová, Adam Štěpánek, Lucie Štěrbová,

Monika Trojanová, Tereza Veliková, Kateřina Vítková, Tereza Vondráková, Aneta Zdeňková, Adéla Zicháčková

Slavia je popáté za sedm let ve finále.

Zkušenosti nebudou hrát roli, tvrdí Beránek.

Rozhovor s kapitánem hokejové Slavie na www.fles.fsv.cuni.cz